

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 33/02-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. marca 2002 predbežne prerokoval sťažnosť O. G., trvale bytom B., pre porušenie jej základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky Magistrátom hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy a Miestnym úradom mestskej časti Bratislava - Ružinov neumožnením odkúpenia bytu do vlastníctva a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. G. **o d m i e t a** pre nepríslušnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 5. februára 2002 doručené podanie O. G., trvale bytom B., (ďalej len „navrhovateľka“) označené ako „Podnet“.

Navrhovateľka vo svojom mene (ako obyvateľka bytového domu na Rezedovej ul. č. 3 v B.), ako aj v mene ostatných obyvateľov bytového domu na Rezedovej ul. č. 3 v B. namietala porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 2 a 3 v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) zo strany Magistrátu hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy a Miestneho úradu mestskej časti Bratislava -Ružinov.

Podľa navrhovateľky Magistrát hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy a Miestny úrad mestskej časti Bratislava - Ružinov neumožnili nájomcom bytov v bytovom dome na Rezedovej ul. č. 3, ktorý je vo vlastníctve hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, v správe Mestskej časti Bratislava – Ružinov, odkúpenie uvedených bytov do vlastníctva podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov aj napriek tomu, že sa toho žiadosťou podanou 14. decembra 1999 domáhali.

Magistrát hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy a Miestny úrad mestskej časti Bratislava - Ružinov svoje stanovisko odôvodňujú tým, že bytový dom na Rezedovej ul. č. 3 v B. je domom osobitného určenia (v zmysle § 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a s bytovými náhradami v znení neskorších predpisov), na ktorý sa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov nevzťahuje.

Podľa navrhovateľky Magistrát hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy a Miestny úrad mestskej časti Bratislava - Ružinov svoje tvrdenia napriek mnohým výzvam nepreukázali žiadnym dôkazom.

Zo strany vlastníka a správcu domu na Rezedovej ul. č. 3 v B. tak podľa nej dochádza k zneužívaniu vlastníctva na ujmu jej práv, ako aj práv ostatných nájomcov bytov, pretože im upierajú právo vlastníť majetok, tak ako to ustanovuje zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. Týmto spôsobom dochádza aj k porušovaniu čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy.

Na základe vyššie uvedeného navrhovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol, že „neumožnenie odkúpenia obecných bytov obývaných nájomcami v dome na Rezedovej ul. č. 3 v B. do osobného vlastníctva podľa zákona 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení zákona 151/1995 Zb. z. je porušením ústavného práva vlastníť majetok, t. j. majetok, ktorý podľa zákona nemôže byť vo vlastníctve obce, je porušením ústavného práva v zmysle čl. 20 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a porušením rovnosti ľudí v ich právach v zmysle čl. 12 ods. 1 a 2“.

II.

Navrhovateľka označila svoje podanie ako „Podnet“. Podanie navrhovateľky nemožno kvalifikovať ako podnet na začatie konania pre porušenie práv podľa znenia čl. 130 ods. 3 ústavy platného a účinného do 1. júla 2001. Vzhľadom na znenie čl. 130 ods. 1 písm. f) ústavy, podľa ktorého ústavný súd začne konanie, ak podá návrh každý, o ktorého práve sa má konať v prípadoch ustanovených v čl. 127 a 127a, posúdil ústavný súd podanie navrhovateľky z 5. februára 2002 podľa jeho obsahu ako sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy.

Zo znenia čl. 130 ods. 1 písm. f) ústavy, ako aj čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavnou podmienkou na začatie konania o ústavnej sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby je namietanie porušenia jej základného práva alebo slobody.

Sťažnosť podľa čl. 127 ústavy môže teda fyzická osoba alebo právnická osoba podať jedine v záujme ochrany vlastných práv.

Navrhovateľka sa ochrany základných práv, ktorých porušenie namietla, domáha jednak vo svojom mene (ako obyvateľka bytového domu na Rezedovej ul. č. 3 v B.), zároveň však namietla porušenie uvedených základných práv aj u ostatných obyvateľov bytového domu na Rezedovej ul. č. 3 v B. ako ich zástupca.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ustanovuje povinné právne zastúpenie osôb v konaní o sťažnosti. Zástupcom osoby namietajúcej porušenie svojich základných práv a slobôd môže však byť iba advokát alebo komerčný právnik.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa ústavný súd sťažnosťou navrhovateľky v časti namietajúcej porušenie základných práv ostatných obyvateľov bytového domu na Rezedovej ul. č. 3 v B. nezaoberal (pozri napr. mutatis mutandis uznesenie ústavného súdu sp. zn. III ÚS 23/00 o prijateľnosti z 27. apríla 2000).

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy (všeobecné) rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach; súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Podľa § 80 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva.

Podľa § 29a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov je obec povinná s nájomcom bytu uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva bytu do dvoch rokov odo dňa, keď nájomca požiada o prevod vlastníctva bytu podľa tohto zákona v dome, v ktorom požiada o prevod vlastníctva najmenej 50 % nájomcov bytov. Túto povinnosť nemá obec pri domoch, v ktorých boli byty vyňaté z prevodu vlastníctva podľa § 31 (ustanovenie § 31 citovaného zákona bolo s účinnosťou od 1. júna 1998 zrušené).

Právne vzťahy upravené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov upravujúce spôsob a podmienky nadobudnutia vlastníctva bytov a nebytových priestorov v obytnom dome, práva a povinnosti vlastníkov týchto bytových domov, práva a povinnosti vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ich vzájomné vzťahy a práva k pozemku sú svojou povahou vzťahmi občianskoprávnymi a ako také patria podľa čl. 142 ods. 1 ústavy do rozhodovacej právomoci všeobecných súdov, ktoré spory a iné právne veci vyplývajúce z týchto vzťahov prejednávajú a rozhodujú v zmysle ustanovenia § 7 Občianskeho súdneho poriadku v občianskom súdnom konaní.

Navrhovateľka (ako aj ostatní nájomcovia bytov) sa v uvedenom prípade môžu domáhať ochrany svojich práv podľa § 80 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania (žalobou) v občianskom súdnom konaní pred všeobecným súdom.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti poskytuje ústavnú ochranu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhodovaním o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, len za

podmienky, že o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd preto na prerokovanie sťažnosti navrhovateľky nie je príslušný.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol o sťažnosti navrhovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutím pre nepríslušnosť ústavného súdu na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. marca 2002